

fra den anden. Jeg finder derfor, der er fuld Føje til at takke den højtærede Minister, fordi han om dette Emne har fremført et Lovforslag, der jo ogsaa i alt Fald for en væsentlig Del har fundet Bifald i det andet Ting. — Men medens jeg saaledes erkender, at der kan være god Grund til at lovgive om dette Emne, og ønsker at komme bort fra den nuværende Tilstand, nærer jeg unægtelig en Tvivl om, hvorvidt den Maade, hvorpaa Lovforslaget søger dette gennemført, i alle Henseender kan kaldes anbefalelig og priselig. Jeg nærer en Tvivl derom, dels fordi den Maade, hvorpaa Lovforslaget er affattet, virkelig udsætter Myndighederne for at krænke bestaaende Navnerettigheder, og dels fordi jeg er bange for, at den Maade, hvorpaa hele denne Foranstaltning skal søges gennemført, efter et længere Tidsrum vil vise sig at føre til en Tilstand, der ikke er meget bedre end den nuværende.

I første Henseende, at det her foreliggende Lovforslag efter min Mening krænker velerhvervede, bestaaende Navneinteresser, er det jo ogsaa erkendt af den højtærede Minister, at navnlig Bestemmelsen i § 2, hvorefter det er tilladt at tage „Navnet paa nordisk Landsdel, Ø, Sogn, By eller saadan Samling af Gaard og Huse, der er kendt under et fælles Navn“, vil medføre, at mange Navne, der ere hentede fra denne Kilde, og som utvivlsomt tilhøre her i Landet almenagtede og bekendte Familier, blive Gribsgods. Jeg kunde jo opregne en stor Mængde Navne, hentede fra denne Kilde, paa anerkendte og ansete Familier, og det maa sikkert erkendes, at det vilde være anstødeligt og saarende for dem, der tilhøre disse anerkendte Familier, om nu alle og enhver skulde kunne tilegne sig det Navn, hvorunder de have levet i mange Aar. Jeg skal nævne nogle Navne, som hidrøre fra Steder, hvortil bekendte Familier ere knyttede. Der er Ørsted, Rye, Balslev, Marstrand, Steenstrup, Læssøe, Rønne, Faaborg, Mariibo, Mariager, Holstebro, Samsø, Flensborg, og jeg kan nævne mange, mange flere endnu. Det er alle sammen Navne paa Familier, som leve endnu her i Landet, og som vistnok sætte højlig Pris paa at skrive sig fra en Stamfader, som har antaget Navn efter det Sted, han selv var fra, og som nødig ville finde sig i, at dette Navn kan optages af alle og enhver. — Endvidere vil mod § 2, andet Stykke, det samme kunne gøres gældende. At Navneforandring skal være tilladt indtil Udgangen af 1915 for den, der i Stedet for eller som Tillæg til sit Slægt-

navn vil antage det Navn, som hans Fader eller Farfader eller Morfader har benyttet som Tilnavn til deres Slægtnavn paa en saadan Maade, at de have været almindeligt kendte i den paagældende Egn under dette Navn, er der i og for sig intet at sige til, forudsat at denne Betegnelse ikke forud er optagen af en anden, som altsaa har langt længere Hævd paa at beholde dette Navn. Thi man maa dog erindre, at disse Navne ere ingen Usurpation, men lovligt erhvervede gennem Daaben og tilhøre denne Familie — hvorfor i Alverden skulde det da være nødvendigt eller ønskeligt eller anbefaleligt at tillade alle og enhver at tilsnige sig paa en Maade et Slægtskab, som ikke tilhører dem?

Jeg billiger ganske den Tanke, som er udtrykt i Lovforslaget, at man giver Publikum, som ønsker at forandre Navn, Anvisning paa gode nordiske Navne. At der i den Henseende foreslaas udfærdiget en Liste ved sagkyndig Hjælp og under tilbørligt Hensyn til berettigede Navneinteresser, finder mit Bifald. Men da jeg sætter særlig Pris paa, at bestaaende Navneinteresser og Bærere af ansete Navne, som hidrøre fra den i § 2, 1. a. nævnte Kilde, ikke krænkes i deres Rettigheder, at overhovedet bestaaende Slægtnavne ikke blive gjort til Gribsgods, vil jeg dog anse det for ønskeligt og nødvendigt, at der tillige bliver udfærdiget en Liste over, hvilke Navne der ikke kan bruges paa den af Lovforslaget angivne Maade. Naar nu den Liste, Lovforslaget foreslaar, og den Liste, jeg anser det for ønskeligt at vedføje den anden, blive udfærdigede, saa er der ganske vist tilvejebragt et Grundlag for, hvilke Navne der frit kan tilegnes, og hvilke der er udelukket fra den fri Tilegnelse, men jeg anser det endda ikke for fuldt betryggende. Naar man vil ind paa en saadan Forandring, som Lovforslaget tilsigter, maa der gives Publikum Adgang til at blive bekendt saavel med den ene som med den anden Liste, særlig med den, der indeholder de Navne, der ikke ere kastede i Grams. Denne Liste maa altsaa, forekommer det mig, fremlægges paa saadanne Steder, at alle, som have Interesse i disse Spørgsmaal, kunne faa Lejlighed til at gøre sig bekendte med, hvorvidt deres Navne have fundet den efter deres Mening ønskelige og fornødne Beskyttelse, og saare fremt de ikke finde deres Familienavne optagne paa Listen, maa der gives dem Lejlighed og Tid til at remonstrere derimod ved Henvendelse til Justitsministeriet, og til, for saa vidt dette billiger den af